

струва ми се, че подиръ туй не бихъ искалъ да имамъ никаква работа съ рудницата.

— Кралтъ е богатъ и той има отъ всичко много, казалъ свещеникътъ. Не е като бедния свещеникъ, който нищо нѣма. Но когато нещастниятъ видѣлъ, че предприятието му нѣма Божието благословение, той решилъ повече да не мечтае да става богатъ. Но и не бивало да оставя среброто въ земята, безъ да бжде използвано за нещастнитѣ и беднитѣ, И решилъ той самъ да разработва мината и да помогне на цѣлата енория да се съвземе. За тая целъ еднажъ отишълъ у Олофъ Свердъ, за да поговори съ него и брата му, какво да правятъ съ рудницата.

„Като стигналъ до мѣстото, дето живѣли, той срещналъ кола, заобиколена съ въоръжени селяни. Въ нея карали човѣкъ съ завързани на гърба ръце и съ вжже около нозетѣ. Когато свещеникътъ минавалъ край колата, последната се спрѣла и той успѣлъ да види вързания. Неговата глава била превързана, но пакъ можалъ да познае Олофа Свердъ. Той чулъ, какъ тоя помолилъ стражата си да му позволи да каже нѣколко думи на свещеника. И Свердъ му казалъ:

„Сега само ти знаешъ, де се намира сребърната планина“.

„Какво искашъ да кажешъ съ това, Олофъ?“ попиталъ свещеникътъ.

„Работата се състои въ това, отче, че откогато узнахме че сме намѣрили сребро, ние престанаме да живѣемъ човѣшки и постоянно се карахме съ брата си. Снощи ние се спрѣчихаме, кой отъ насъ петимата пръвъ намѣри рудницата. Сбихме се, и азъ убихъ брата си, следъ като той ми разцепи главата. Когато ме обесятъ, само ти ще знаешъ, де се намира среброто, и азъ искамъ да те помоля за едно нѣщо“.

„Казвай, рекълъ свещеникътъ. — Ще се помжча да направя за тебе което мога.“

„Ти знаешъ, че оставямъ дребни деца“, почналъ вързаниятъ. Но свещеникътъ го прекъсналъ:

„За това не се безпокой: тѣ ще получатъ частъта, която ти се следва.“

„Не, казалъ Олофъ Свердъ, — азъ искахъ да те моля за друго: да не получатъ нищо отъ тая нещастна рудница“.

Свещеникътъ се стѣписалъ назадъ и очудено замлъкналъ. Той не знаелъ, какво да отговори.

„Не мога да умра спокойно, ако не ми обещаешъ това“, казалъ Олофъ Свердъ.